

i Belgien:

10 cts. for 200 frcs. og derunder
 25 " " over 200 indtil 500 frcs.
 50 " — 500 — 1000 "
 1 frc. — 1000 — 2000 "
 osv. 50 cts. for hvert 1000 frcs.

i Nordtjydsland:

1 Sgr. for 50 Thlr. og derunder
 1 ½ " " over 50 indtil 100 Thlr.
 3 " — 100 — 200 "
 4 ½ " — 200 — 300 "
 og saa fremdeles 1 ½ Sgr. mere for hvert
 100 Thlr.

Om Størrelsen af den Indtægt, der ved den her omhandlede Forhøielse kan antages at ville kunne indvindes for Statskassen, kan Intet udtales med Sikkerhed. Der er imidlertid i Aarene 1867—68, 1868—69 og 1869—70 af lithographerede og blanke Brevblanketter fra Stempelpapirsforvalteren udleveret til Forhandling henholdsvis for 20,949 Rd. 48 β., 21,533 Rd. 88 β. og 22,249 Rd. 40 β., ligesom der i samme Aar af Private er indleveret til Stempling af ubeskrivne Brevblanketter for 3280 Rd. 48 β., 4644 Rd. 16 β. og 2543 Rd. 88 β., saaledes at den gennemsnitlige Indtægt af Brevstemplingen altsaa har udgjort ca. 25,000 Rd. aarligt. Kommer hertil, at Brevstempellet meget sædvanligen berigtiges ved Paaklæbning af Stempelmærker, tør det maasse antages, at Stempelafgiften af Brev indbringer Staten omtrent 30,000 Rd. om Aaret, og at den foreslaaede Forhøielse, der gaar ud paa at fordoble Taxten, saaledes vil medføre en aarlig Merindtægt af samme Beløb.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Paragrapher tilføies endnu følgende Bemærkninger:

Til §§ 1—4.

Efter det tidligere Lovforslag skulde Stempelafgift paalægges ikke blot de fremmede Pengeeffekter, der indkomme her i Landet, men ogsaa de alt her indkomne. Man gif herved ud fra, at, om det end maatte indrommes, at Afgiften var særlig bebyrdende ligeoverfor de Paagjældende, der havde kjøbt Bærdipapirerne uden nogen Afgiftspligt, maatte Stempling af dem dog anses nødvendig, blandt Andet fordi ellers mange Effekter, der indkom her i Landet

efter Lovens Krafttræden, let vilde undgaa Stempelafgift, naar Stjerne gjorde gjældende, at Obligationerne havde været her for det nævnte Tidspunkt, idet det selvfølgelig vilde være saa godt som umuligt at bevise Urigtigheden heraf.

Da det imidlertid synes mindre rigtigt at give Loven tilbagevirkende Kraft, hvor den — som her — vilde paalægge Bedkommende, der alt ere Stjerne af de omhandlede Effekter, en Afgift, som de ikke have kunnet tage i Betragtning ved Kjøbet af det paagjældende Papir, er der nu i Lovforslagets § 2 aabnet saadanne Stjerne Udgang til inden en vis Frist uden Betaling at saa Effekterne forsynede med et Stempel, der træder istedetfor Bærdistempellet. Dette Stempel er paakendt at skulle være et tørt Mærke, der ingen Angivelse indeholder om, til hvilken Taxt Dokumentet er stempelpligtigt, idet en nærmere Betegnelse heraf formentlig er umødvendig til Dynaaelse af Hensigten med denne Stempling og saaledes kun vilde være tidsspildende. Det er iøvrigt ikke overset, at denne Bestemmelse vil kunne medføre, at enkelte Effekter, der indkomme efter Lovens Krafttræden, men før 1ste Juni 1872, uagtet de vel strengt taget burde belastes med Afgift, ville kunne blive stemplede uden Betaling, men det vilde dog formentlig ikke være hensigtsmæssigt at betinge Afgiftsfriheden af, at de vedkommende Effekter ere indkomne før Lovens Krafttræden, da man vilde savne ethvert Middel til at kontrollere denne Betingelses Tilstedeværelse i de enkelte Tilfælde.

At Betskatningspaaløget i det første Aar vil afgive en væsentlig ringere Indtægt for Statskassen, naar den hele alt indkomne Masse af fremmede Bærdipapirer ikke inddrages under Betskatningen, er en Selvfølge, men dette turde formentlig ikke komme i Betragtning ligeoverfor det ovenfor nævnte Villighedshensyn, der afgjort taler imod enhver om endog væsentlig modereret Betskatning af disse Effekter.

Den foreslaaede Stempelafgift for de omhandlede Effekter (med Undtagelse af Præmieobligationer) af 1ste Klasse Taxt efter Loven af 19de Febr. 1861 ($\frac{2}{3}$ pSt.), er høiere end den vilde være, hvis de almindelige Regler i bemeldte Lov kom til Anvendelse. I denne